

fører økonomiske ressourcer, og at vi får lagt en langsigtet strategi. Mangelen på sundhedsfagligt personale er stigende, og det er et af de områder, hvor vi er nødt til at tænke både kreativt og offensivt for at få løst problemerne.

At give kommunerne mulighed for at købe behandling på f.eks. privathospitaler til borgerne forøger ikke kapaciteten væsentligt inden for sygehussektoren; men det vil betyde, at man køber behandling til de borgere, hvor det vil have en positiv økonomisk betydning for kommunkassen, og det bliver næppe den hjemløse, den arbejdsløse eller den gamle, der får gavn af en sådan ordning. Der går simpelt hen kassetænkning i området. Man køber behandling, hvis man kan spare penge i kommunen.

Samtidig vil forslaget jo også betyde, at man giver amterne en sovepude. Det har i mange år været muligt for amterne at opkræve en straffef afgift i kommunerne for færdigbehandlede borgere, der optager sygehussenge, fordi der ikke er plejehjemspladser i kommunerne. Det havde været mere logisk, hvis man i stedet havde indført det omvendte system, nemlig at give kommunerne mulighed for at kræve dækning hos amterne for de udgifter, de påføres, fordi borgerne må vente på sygehusbehandling.

Grundlæggende er Enhedslisten imod alle former for kassetænkning. Derfor foreslår vi f.eks. også, at alle overførselsindkomster skal være statsfinansierede, så borgeren får den hjælp, der er mest optimal, og ikke den ordning, der er mest gunstig for kommunkassen.

Som sagt: Den eneste langsigtede løsning på problemer med ventelister til sygehusene er, at vi får lagt en langsigtet strategi, og ikke at vi giver kommunerne et incitament til at prioritere nogle borgere på andres bekostning. Det er jo fristende at spørge regeringen, om man helt har opgivet at få løst problemerne i sygehusvæsenet, siden man har valgt denne mikroskopiske lappeløsning.

Til sidst skal vi lige huske, at der ikke kun skal fokuseres på ventelister og kirurgi. Det er også nødvendigt at kigge på de medicinske afdelinger. Det er her, man behandler mange af de ældre medborgere, og det er også her, man tager hånd om de store folkesygdomme som sukker-syge, astma og allergi.

Enhedslisten ønsker et godt sundhedsvæsen, hvor der både forebygges, behandles og lindres. Alle borgere skal have lige adgang, alle lidelser har krav på et fagligt og et politisk engagement, og derfor kan vi ikke støtte dette lovforslag.

Tove Videbæk (KRF):

Det er virkeligt et problem, at mange borgere er henvist til at være på sygedagpenge eller kontanthjælp i lang tid, fordi de skal stå på venteliste til behandling så længe, at de faktisk får en social deroute af det. De oplever nedsat livskvalitet, de oplever en trængt økonomi, risiko for udstødelse af arbejdsmarkedet og risiko for at droppe ud af uddannelser. Også på arbejdsmarkedet belaster det økonomien, at en medarbejder er væk i lang tid, og det koster også samfundet dyrt at have borgere på venteliste i lang tid.

Da vi behandlede et lignende forslag i november 2000, blev det nævnt, at kommunerne brugte 7,4 mia. kr. om året på sygedagpenge. Det er passive penge, og beløbet er sikkert ikke blevet mindre siden. Det har altså alvorlige konsekvenser, både personlige, for virksomhederne og for samfundet, at borgerne skal stå på ventelister i lange perioder. Der er stadig alt for lange ventetider på forskellige områder i sundhedsvæsenet, og det er stadig det, der er hovedproblemet. Men dette problem vil regeringen nu tage fat på, både vedrørende økonomi, struktur osv., og det er absolut nødvendigt. De lange ventelister er uacceptable i mange henseender.

Vi ser sådan på det i Kristeligt Folkeparti, at hvis kommunerne benytter den ret, som de via dette lovforslag får til at købe behandling på et privat hospital eller i udlandet, vil det alt andet lige medvirke til at lette trykket på de eksisterende ventelister, og grunden til, at kommunerne kan have en økonomisk interesse i at hjælpe borgere, der er kommet i en ulykkelig situation på en lang venteliste, er jo også åbenlys. Passive penge gøres til aktive penge på denne måde, og det bør vi naturligvis fremme.

Kl. 16.05

Kristeligt Folkeparti støtter dette forslag, og vi lægger i vor stillingtagen helt klart vægt på, at det i forslaget er understreget, at kommunen har en ret, men ikke en pligt til at betale for borgerens sygdomsbehandlinger. Som vi ser det, giver man på denne måde kommunerne en yderligere hjælp til at forbedre servicen over for deres borgere. Der er jo ingen borgere, der får ringere hjælp på grund af forslaget, men man giver kommunerne yderligere mulighed for at forbedre servicen. Vi lægger også vægt på, at der står i forslaget, at det er det sociale hensyn, der skal tale for det, og at det skal ske ud fra en konkret og individuel vurdering.

Yderligere er der lagt vægt på, at kommunens udgifter til de omtalte sygdomsbehandlinger